

handle Finanslovsforslaget paa. Men her-ved er dog at bemærke, at Behandlingsmaaden i høj Grad har Indflydelse paa, hvor mange Dage dette høje Ting faar til at behandle Finansloven i inden det indeværende Finansaars Udgang. Der har næsten hvert Aar fra dette Tings Side været klaget over, at Tiden for dette Tings Behandling af Finanslovsforslaget var uanstændig kort, men det har jo til Dato ikke hjulpet noget som helst. I indeværende Samling syntes der fra Efteraaret at være Grund til at vente, at Finanslovsforslaget meget tidlig, i hvert Fald tidligere, end sædvanligt, maatte kunne komme til Landstinget, thi efter at den sædvanlige Maaned var medgaaet til første Behandling — det er der jo ikke noget at gøre ved —, saa foregik anden Behandling meget hurtigt, og man skulde da tro, at Finanslovsforslaget kunde have været fremmet hurtigere, end Tilfældet plejer at være. Men tredje Behandling tog en overordentlig lang Tid, og Ændringsforslagenes Antal var overordentlig stort, og de blev ved at komme. Ikke alene medens Udvalget arbejdede, men endogsaa efter at man havde begyndt tredje Behandling, kom der nye Ændringsforslag, altsaa lige indtil de allersidste Dage. Dette har Indflydelse ikke blot paa den Tid, der levnes Landstinget til Finanslovens Behandling, men det har jo ogsaa Indflydelse paa Indholdet.

Med Hensyn til Indholdet har den ærede foregaaende Taler (Bramsen) fremhævet forskellige Ting, som der efter hans Mening kunde være Grund til at anke over. Det ærede Medlem nævnedes saaledes i sine indledende Betragtninger den nye Praksis, som den højtærede Finansminister er slaaet ind paa, nemlig at forhøje Indtægten ud over det budgetterede Beløb, naar det skønnes — og med Sikkerhed kan skønnes —, at Indtægten vil blive større, end den er anslaaet paa Finansloven. Den højtærede Finansminister har jo meget paalidelige Oplysninger om, at Indkomst- og Formueskatten vil indgaa med et større Beløb end oprindelig budgetteret, og dette Beløb har han saa taget til Indtægt. Det ærede Medlem, der talte før mig, henviste til, at i Fjor var den foregaaende Finansminister stillet under lignende Forhold. Han maatte høre ilde fra mange Sider her i Tinget for, at han ikke havde faaet Balance paa Finansloven; man fandt, at det gjorde et slet Indtryk; at man, efter at have gennemført de meget betydelige Skatteudskrivninger, dog

maatte vedtage et Finanslovsforslag med et Underskud. Dertil sagde han, at han kunde nok have bragt Balance til Veje, naar han havde forhøjet Indkomst- og Formueskatten med det Beløb, hvormed han vidste, den vilde gaa ind højere end anslaaet; det vilde have været i Stand til fuldt at dække Underskuddet; men det vilde han ikke. Han erkendte, at i og for sig var det kun en Posteringssag, thi man bliver jo hverken rigere eller fattigere ved at opføre dette, men han betragtede det ikke som nogen sund Fremgangsmaade. Det udtalte jeg ogsaa i Fjor, og det mener jeg fremdeles, det ikke er. Jeg beklager derfor, at den højtærede Finansminister er slaaet ind paa den Praksis. Jeg vilde meget have foretrukket, at han havde mødt med sit Underskud paa 70,000 Kr. i Stedet for med et Overskud paa henimod 2 Mill. Kr., et Overskud, som er frembragt paa denne nye, efter min Mening usunde Maade. Jeg tror, at det rigtige er den gamle Maade, den, at man venter med at opføre et Overskud udover det, som fremgaa af Finanslovsforslagets Behandling, til Statsregnskabet foreligger. Da vil det vise sig, om der er noget, og hvor stort det er.

Der blev af den ærede Ordfører for Højre (Bramsen) henvist til, at dette forbedrede Resultat for Indkomst- og Formueskattens Vedkommende væsentligt skyldtes de forbedrede Ligningsregler og Landsoverskatteraadets Virksomhed, og han tilføjede sit Parti nogen Ære for, at vi havde faaet disse Ting indrettet saaledes, som de er. Ja, de nye Ligningsregler og Landsoverskatteraadets Virksomhed har ganske sikkert deres Del i det gode Resultat, men det skyldes ikke det alene. Det skyldes ogsaa det, at Indtægterne har været større end paaregnet og derfor vilde have været stigende, uanset om man havde faaet nye Ligningsregler og et nyt Landsoverskatteraad eller ej. Nu falder det selvfølgelig ikke mig ind at ønske, at Ligningen til Indkomst- og Formueskat ikke skulde gennemføres saa ligeartet som muligt over hele Landet og i de forskellige Samfundsklasser, og det er meget muligt, at der i den Henseende har været noget at rette, at nogle tidligere har betalt for lidt. Men paa den anden Side er jeg dog ikke ganske sikker paa, om man ikke ved Loven om Indkomst- og Formueskat har udrustet dette Landsoverskatteraad med lovlig megen Myndighed. Ifølge de derom gældende Bestemmelser har Landsoverskatteraadet først den Myndighed, at det kan paakende